

Den blinde mannens måltid

I.

Så blått dina händer rör
en färglös yttervärld.
Du asket som förskjutit
och blivit förskjuten.
Nu är du bara ett blått nej.

II.

Du ser mig inte, skrek hon
och slog igen dörren bakom sig.
Det har ekat härinne i hundra år.
Han sjunker allt djupare
in i den blå väggen av sorg.

III.

Ensamhetens mässa: eukaristi
i botgöringens blå, fastans blå.
Din moders färg är blå och du
skänker blått bröd till blått vin.
Azul, din ocean slår in i rummet.

IV.

Jag är den mannen.
Mitt fat mitt Siloam,
mina ögon av lera
stirrar rakt in i det blå.
Den övermålade hunden.

V.

Jag läser världen med handen
och har målat ett hav av tårar
som jag breder ut över bordet.
Vinet min braille och brödets
blå lyhördhet mitt dunkla ljus.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Stefan Albrektsson med Poeter.se id #43361 innehar upphovsrätten